

La Ven Jove

Revista de l'IES Campclar

Número 20

Gener de 2009

REOBRE LA BIBLIOTECA

Es presenta el llibre
dels 25 anys de l'Institut

(Rachid Ikabouren)

La Ven Jove

Revista de l'IES Campclar

EDITA

Departament de Llengua
Catalana i Literatura

DIRECCIÓ

Jordi Tiñena

REDACCIÓ

José Luis Borralló
Carolina Naranjo
José Javier Ortega

laveujove@hotmail.com

COL-LABOREN

Iván Castro
Raquel Castro
Ana Descalzo
Montserrat Esporrín
Teresa Fortuny
Pau Gil
Rachid Ikabouren
Josep Lavilla
Adela López
Sebastián Morales
Mercè Pagès
Cinta Panisello
Cori Ramírez
M. José Ripoll
Marina Vázquez

SUMARI

LA NOTÍCIA

Reobre la Biblioteca de l'institut
Es publica el llibre dels 25 anys
Pg. 3

REPORTATGE

Museus per descobrir: El museu d'His-
tòria de Tarragona
Pg. 4

SORTIM

Activitats fora del centre
Pg. 6

Maria José Ripoll (2006)

Oli sobre cartró. 35x35.

Bodegó

Josep Lavilla (1994)

Acrílic sobre fusta. 60x60.

Poeta jubilat a la platja del Miracle

ENTREVISTA

Una estona amb Pere Pons
Pg. 8

FORA DE L'INSTITUT

No tot és estudiar
Pg. 10

BREUS

Pg. 11

EL TREBALL DE RECERCA DE BAT

Article de Teresa Fortuny
Pg. 12

ENS VISITEN

Valerie. Lectora de francès
Pg. 13

EL TEMA

Activitats complementàries i extraes-
colars
Pg. 14

LA CONTRA

Què fan els nostres ex-alumnes. Paco
Enlaluna
Pg. 16

REOBRE LA BIBLIOTECA

Es posen a disposició dels estudiants i de les seves famílies gairebé **5000 llibres**.

Després d'algun temps en què la biblioteca del centre ha estat inactiva, aquest curs ha obert de nou les portes.

Formada a partir del curs 1981-1982 gràcies a l'esforç del professorat, ja que l'administració mai no va aportar una dotació inicial de llibres ni ha facilitat l'existència de bibliotecaris, s'ha mantingut oberta ininterrompudament durant més de vint anys,

però, per atendre les creixents demandes del centre i resoldre urgents problemes d'organització, la biblioteca va veure reduït l'espai i l'activitat fins a tancar els seus serveis.

Ara la biblioteca es posa novament en marxa amb un pla a realitzar al llarg dels pròxims anys, que inclou la catalogació i reorganització dels fons, la informatització dels arxius i, lòg-

sobretot icament, una política de noves adquisicions.

Els usuaris poden trobar-hi abundant material de consulta general com diccionaris, enciclopèdies i atlas, així com una important col·lecció d'obres de la literatura catalana i castellana, i un considerable fons de llibres d'història, així com obres de filosofia, cultura clàssica, música o art.

SERVEIS

- Consulta en sala, de 11:30 a 12, de dilluns a divendres
- Préstec a professors, estudiants i a les seves famílies
- Ús dels ordinadors per a tasques acadèmiques

ES PUBLICA EL LLIBRE DEL 25è ANIVERSARI DE L'INSTITUT

A l'octubre es va publicar finalment, després d'haver esperat mes d'un any, el llibre de l'institut que recull els 25 anys del centre (1981-2006).

El llibre s'inicia amb les felicitacions del Director del Serveis Territorials d'Educació a Tarraгона, Vicent Villena, i de l'Alcalde, Josep Fèlix Ballesteros. Seguidament hi continua una presentació del director, Magí Aloguín i Pallach. A continuació hi ha la introducció breu del professor Enrique Díez i un estudi fet per l'ex-alumne Marc Suane.

El contingut del llibre parla una mica de tot, la història de l'institut, com i perquè es va formar,

l'origen del nom i entre altres coses el model d'ensenyament que s'imparteix al centre i el que s'ha impartit. Tampoc deixa de banda les activitats extraescolars, com per exemple els esports, la música, els viatges, la revista i altres activitats complementàries com carnestoltes i les setmanes culturals que s'han fet a l'institut. Clou el llibre un apartat, *Mirades*, que recull un conjunt de textos escrits per professors i ex-professors, ex-alumnes, membres de l'AMPA i personal d'administració, on amb nostàlgia recorden els seus anys a l'IES Campclar.

Carolina Naranjo

MUSEUS PER DESCOBRIR

El Museu d'Història de Tarragona. De palau a presó i de presó a Museu.

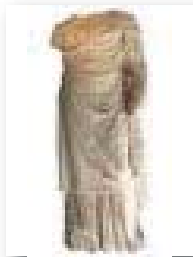
Depèn de l'Ajuntament i té la seu central a la Casa Museu Castellarnau. Administra tota una sèrie de monuments romans de la ciutat i dos edificis d'època moderna. També disposa de diversos serveis destinats a la gestió monumental i documental.

En formen part:

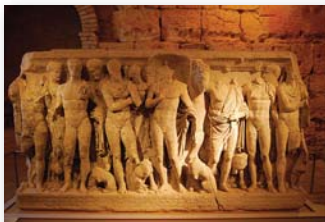
El Pretori, conegut popularment per Pilats, és un palau medieval situat a la Plaça del Rei, aixecat sobre edificacions romanes. En ell s'allotjaren durant curtes estades de temps alguns membres de la reialesa. Al s.XIV Pere III el Cerimoniós el

va reformar amb la construcció d'un nou pis, la sala gòtica. El castell va deixar de ser residència reial en el segle XV i va anar adquirint funcions clarament militars. Des de mitjans del segle XIX l'edifici va servir com a Presó Provincial, funció que va mantenir fins el 1953. A partir del 1986 la torre va passar a dependre del Museu d'Història de Tarragona. Del seu contingut, en destaquem dues peces:

L'estàtua decapitada coneguda com la Teclèta

El sacòfag d'Hipòlit

El Fòrum de la Colonia va ser el centre neuràlgic de la ciutat romana de Tarraco. Hi conduïen els carrers principals i s'hi concentrava tota l'activitat pública de la ciutat, per la qual cosa es va convertir en un punt de trobada i de reunió de les elits locals. A més, s'hi va desenvolupar tota l'activitat administrativa. Era una gran plaça porxada on es trobaven els principals edificis administratius i religiosos de Tarraco.

El Pont del diable.

L'Aqüeducte Romà de Tarragona, conegut com a Pont del Diable, està situat a quatre quilòmetres al nord de la ciutat. Va ser construït pels romans en el segle I a. de C., per subministrar aigua des del riu Gaià a l'antiga Tarraco. Està format per dues files d'arcs de mig punt. El nivell inferior d'arcades està format per onze arcs, mentre que el superior consta de vint-i-cinc. Cadascun d'aquests arcs té una amplada de 6,30 metres i una alçada de 5,70.

Les cases nobles

Casa Castellarnau

Edifici d'inicis del segle XV situat al carrer Cavallers. L'any 1542 s'hi va allotjar l'emperador Carles I. El

1764 va ser adquirit per Carles de Castellarnau, que el va transformar en un palauet neoclàssic. La casa conserva estructures de diverses èpoques. Al pati, a l'escala i a la planta baixa es poden veure molts elements gòtics, dels segles XIV i XV. La façana és ja del segle XVIII. De l'interior en destaca el mobiliari d'època romàntica i les pintures de temàtica mitològica de Josep Bernat Flaugier, de la fi del segle XVIII.

La casa conserva estructures de diverses èpoques. Al pati, a l'escala i a la planta baixa es poden veure molts elements gòtics, dels segles XIV i XV. La façana és ja del segle XVIII. De l'interior en destaca el mobiliari d'època romàntica i les pintures de temàtica mitològica de Josep Bernat Flaugier, de la fi del segle XVIII.

Casa Canals

Residència senyorial de la família Canals, és un edifici construït aprofitant la muralla romana, al carrer d'en Granada. Conserva restes d'una casa del segle XIV.

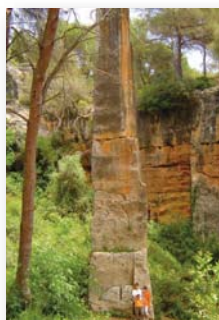
Destaca la sala principal de la casa, que estava destinada originalment a saló de ball, d'estil neoclàssic de finals del segle XVIII i començament del XIX, probablement efectuada arran de la visita reial de Carles IV; la capella; el dormitori de Carles IV i diverses sales d'estar en les quals destaca la decoració arquitectònica i el mobiliari d'època.

L'amfiteatre. Completava la trilogia d'edificis d'espectacles (teatre, circ i amfiteatre) distintius d'una ciutat romana de primer nivell, capital d'una de les províncies imperials. Era un recinte dedicat a les lluites de gladiadors i a les lluites o caceres de feres, situat fora de la ciutat, al peu de la Via Augusta i a prop de la platja, on es descarregaven els animals que havien de participar en els espectacles.

El circ. Va ser l'espectacle de masses de més popularitat al món romà. En aquest recinte es disputaven les curses de carros, tirats generalment per dos o quatre cavalls (bigues o quàdrigues).

El mèdol. Durant l'antiguitat la pedra va ser un dels principals materials utilitzats en la construcció. Cada ciutat va disposar de les seves pròpies pedreres locals. El mèdol és una pedrera romana de pedra calcària a pocs quilòmetres de la ciutat, d'on devien sortir bona part dels materials per a la seva construcció. Conserva l'agulla que marcava el nivell d'explotació.

Les Muralles

A inicis del segle II aC. la primera muralla consistia en llenços de mur reforçats amb torres que encerclaven el campament militar romà. Devia tenir una alçada aproximada de 6 m. i un gruix de 4'5 m. Es conserven d'aquesta època tres torres: les de l'Arquebisbe, Cabiscol i Minerva. Entorn al 150/125 aC. la muralla va patir una important transformació i va passar a englobar en el seu interior el nucli urbà. La seva alçada va augmentar fins als 11 m. i la seva amplada fins als 6m. Amb la reocupació de la ciutat durant el segle XII, la muralla fou novament restaurada. L'any 1854 es van iniciar les obres d'enderroc de les fortificacions i l'eixamplament de la ciutat.

PATRIMONI MUNDIAL

Gràcies al conjunt arqueològic romà de la ciutat, Tarragona fou declarada per la UNESCO Patrimoni de la Humanitat el 30 de novembre de l'any 2000

TARRACO VIVA

EL MUSEU AL CARRER

Relacionades amb el passat romà, se celebren a la ciutat les jornades de **Tarraco Viva**, un festival cultural internacional dedicat a divulgar la història romana a Tarragona.

Les jornades Tarraco Viva comencen a organitzar-se l'any 1999, (encara que hi va haver una edició pròleg l'any anterior) amb motiu d'una sèrie d'actes que pretenien donar suport ciutadà a la candidatura de Tarraco com a Patrimoni Mundial de la UNESCO. Des de llavors s'han celebrat ininterrompudament per tal de divulgar el coneixement de la història antiga, sensibilitzar els ciutadans de la importància de la conservació del Patrimoni Històric, crear un marc per a la trobada de gestors de museus, jaciments arqueològics, etc. del patrimoni històric romà d'Europa i altres països, i potenciar la creació de grups amb l'objectiu de divulgar millor el passat històric i estimular l'interès per la història en els col·lectius escolars.

HISTÒRIA EN ACCIÓ: 2009 X Trobada internacional de grups de reconstrucció històrica romana. Aquests grups realitzen una gran tasca de divulgació del passat centrada en tres aspectes:

a) investigació i recerca documental del coneixement històric i arqueològic, b) recreació de vestuari i material amb el màxim d'aproximació possible a l'original arqueològic i c) creació d'un guió didàctic que contextualitzi històricament les reconstruccions.

Pel festival, han passat els millors grups d'Europa. Citarem només com a exemple la presència del grup pioner a nivell mundial de la reconstrucció històrica del món romà, la Ermine Street Guard de Gran Bretanya, o grups de procedència llunyana com Família Gladiatoria d'Hongria. També han estat entre nosaltres grups de França (Legio VIII Augusta), Itàlia (Legio I Italica), Holanda (Legio X Gemina) i Alemanya (Legio VI Victrix i Cohors I Germanorum).

J .L. Borralló i Carolina Naranjo

Visita a Empúries i a l'Arqueològic de BCN

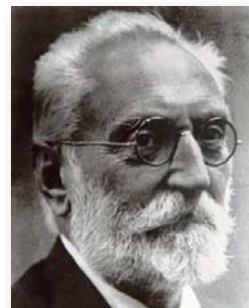
Alumnes de llatí i grec. Bon dia al costat del mar, gens d'aire... la visita a Empúries va ser molt interessant. El nostre guia, el professor de llengües clàssiques, Raül Sanz, ens va explicar les dues ciutats que hi havia hagut allí: la grega i la romana. Dins del museu vam poder veure l'escultura original del déu de la medicina, Asclepi, a més de les altres troballes arqueològiques de la ciutat. Ja a la tarda vam anar al Museu Arqueològic de Barcelona, on la ciutat Romana és vista en un nivell inferior respecte a l'actual. Vam recórrer el perímetre exterior (*pomerium*), ens van mostrar les botigues (*tabernae*), i les tècniques de conser-

vació dels productes marítims. Una manera didàctica i entretinguda de conèixer la vida dels romans a la ciutat de Barcelona.

Raquel Castro i Ana Descalzo

Teatre de Miguel de Unamuno

10 de novembre, alumnes de 2n de BAT, a l'Auditori de Caixa Tarragona els *Imaginantes* posen en escena *Amor y pedagogía*. L'obra, escrita l'any 1902, és una dura sàtira de l'optimisme que va caracteritzar el positivisme europeu de finals del s. XIX, i un intent de defensa de l'home davant de la ciència, a la qual escapa el destí humà. L'obra la representen tres actors que encarnen els personatges Apolodoro, Don Agapito i Don Fulgencio, acompanyats per un quart personatge inanimat (la mare). Al final de la representació es va obrir un torn de preguntes en què el públic s'adreçava als actors sobre aspectes de l'obra, del seu text i de la seva adaptació teatral.

Pau Gil

Setmana de la ciència

19 de novembre, Palau de Congressos. Els alumnes de 2n de batxillerat van visitar la Setmana de la Ciència organitzada per la URV.

Alguns dels tallers que es van poder veure eren:

- La medicina en temps dels romans

- Sistemes d'informació geogràfica
- Coneix la teva personalitat
- La família homínida
- Els materials superconductors i la levitació superconductora
- Comunicacions amb làser de diode
- Com funciona un alcoholímetre
- Primers auxilis
- Cristal·lografia
- Àcids i bases
- Tensió superficial

Tecnofísica

Els estudiants de batxillerat vam sortir de l'institut per visitar la Facultat de Física de la UB per tal de participar en un taller d'electrofísica. La primera pràctica consistí a diferenciar les ones electromagnètiques que enviava un emissor i eren rebudes per un ordinador. Per fer-ho ens vam dividir en grups de tres per ordinador. La segona

part del taller ens posà davant de la necessitat de diferenciar la qualitat del so segons la seva freqüència. Per fer-ho vam utilitzar ordinadors, plaques protoboards i elements d'electrònica. Va ser interessant i divertit (a la foto ens podeu veure ben disfressats). Tot va anar com estava previst i al final ens van fer un obsequi. Hi vam participar els alumnes de 1r i 2n de BAT, el 15 de desembre.

Ivan Castro

Visita a l'exposició La Mar de Llengües

El primer dimecres de novembre els alumnes de 1r B i C d'ESO vam visitar aquesta exposició. I després de veure un mapa on hi havia totes les llengües que es parlen a la Mediterrània i escoltar les explicacions sobre l'estat d'aquestes llengües, vam fer una sèrie d'activitats que havíem de fer a partir del contingut de l'exposició, com per exemple veure de quina manera es deia "mar" en les diferents llengües. Després vam escoltar amb uns auriculars diferents idiomes que explicaven la vida d'una persona. I encabat vam veure un audiovisual en què diferents persones vingudes d'altres llocs explicaven les dife-

rències i similituds entre la seva llengua i el català.

Marina Vázquez

Quan els números canten

El dia 27 d'octubre de 2008, els alumnes de 4t ESO que fan música (itineraris Ciències i Lletres) van participar en el taller de música *Quan els números canten*, organitzat per la Fundació "La Caixa". Ens van relacionar la música amb les matemàtiques, ja que al s. VI aC, Pitàgores va experimentar i demostrar que les relacions de longitud de corda obeeixen a unes proporcions matemàtiques, establint, per tant, la relació entre els números i l'harmonia musical. Tot això ens ho van explicar amb un "contrabaix" d'una sola corda, que havia elaborat el mateix pianista que ens va fer el taller. Vam treballar el tema del ritme, tenint en compte les pulsacions, i després d'explicar-nos a partir del número d'or que en tota obra d'art hi ha d'haver una proporció que la fa més bella, vam compondre per grups, a partir d'un programa informàtic, una partitura. En acabar el taller, vam escoltar les diferents "obres musicals" que tots nosaltres havíem compost i vàrem descobrir la vessant artística que tots portem a dins.

Montserrat Esporrín

La ràdio en directe

El dia 17 d'octubre 40 alumnes de 4t A i B d'ESO van anar a un programa de ràdio en directe que es feia al Teatre Metropol. El programa era el matinal *Hoy por hoy* de la Cadena SER, presentat pel periodista de Tarragona Francesc Francino. També hi van participar el conjunt *Estopa* i Andreu Buenafuente. La finalitat d'aquesta sortida era fer conèixer el món de la ràdio als alumnes. A la majoria dels estudiants els va agradar molt. Per a gairebé tots era la primera ocasió de presenciar un programa en directe i per a molts, també la primera vegada que eren al Metropol, un teatre modernista de Josep M. Jujol, l'arquitecte tarragoní deixeble d'Antoni Gaudí.

PARLEM AMB PERE PONS

Sabem que, a banda de les classes de música aquí, és compositor i que, amb orígens familiars al Serrallo, abans de dedicar-se a l'ensenyament va ser pescador professional.

- Des de quan t'interessa la música?

Des de sempre. Vaig néixer envoltat de músics. La meva àvia i la meva mare eren professores de música, elles em van despertar el goig per aquest art. Quan tenia tres anys vaig començar a aprendre les notes i a familiaritzar-me amb el piano.

- Al començament vas tenir moltes dificultats?

No, ja que era com un joc. Després vaig haver d'estudiar molt. No obstant això, per a mi era un plaer estudiar-la. Estava moltes estones tocant el piano, sempre seguint les ensenyances de la meva àvia i de la meva mare.

- Què et va motivar a ser professor de música. N'estàs satisfet?

Intentar transmetre el que per a mi ho ha sigut quasi tot. Un gran món interior de paraules en sons. N'estic molt satisfet.

- Per què hem d'estudiar música?

La música ens dona plaer, ens fa desenvolupar la intel·ligència, ajuda a prendre decisions, ens fa més sociables, ens ajuda a coordinar moviments i, si agrada, a desenvolupar una sensibilitat especial.

- Des de quan treballes a l'institut?

Des de fa onze anys.

- Has tingut alguna dificultat des que et dediques a l'ensenyament?

Al principi, quant vaig començar a donar classe als col·legis, l'any 1970, la música no era massa ben acceptada pels alumnes, en els anys posteriors tot va anar millor.

Fragment de la partitura de la composició de Pere Pons, *Tarragona: Patrimoni Universal*

- Sabem que compons. Quin tipus de música fas i on en vas aprendre?

Componc marxes, himnes, valsos, nades, pasdobles. També he fet una simfonia. I en el pla didàctic, un

mètode per a l'aprenentatge de la flauta dolça, un altre de llenguatge musical i un altre de composició. Vaig aprendre a compondre amb el mestre Poch, deixeble de Zamacois.

- Què fas amb les composicions?

Algunes les regalo i altres les arxivo.

- Tens encàrrecs?

Puntualment. I al ser un fet puntual, la meua dedicació professional és la docència.

- Vas ser pescador abans de ser professor. Quin tipus de pesca feies?

A la meua joventut vaig ser pescador de la sardina en aquelles ocasions en que el meu pare em requeria. Sóc Patró de Pesca Litoral de 2ª classe des de l'any 1983.

- La pesca deu ser una activitat ben diferent de l'ensenyament, oi?

La pesca requereix molt d'esforç i has de lluitar amb la climatologia i amb l'atzar per poder-ne recollir els fruits.

- Per què ho vas deixar?

Perquè la meua vocació era ser docent.

- Encara conserves amics de quan pescaves?

Sí

- Què t'agrada més ser pescador o professor?

Ser professor és la meua vocació.

- Sabem que has tingut durant molts anys

una acadèmia de música, que has tancat. Per què?

Perquè em convenia, per motius de salut.

- Han passat molts alumnes per la teua acadèmia?

Bastants. Alguns avui dia ja són pares.

- N'hi ha algun que s'hagi dedicat a la música?

Sí, alguns treballen en acadèmies, altres formen part d'orquestres, són professors de conservatori o mestres amb l'especialitat de música.

- Com a interpret has fet actuacions?

Antigament vaig fer recitals de piano i acordió.

- La teua música és alegre i ballable, l'has tocat en festes o et reserves només per a la família i una mica l'institut?

Actualment em reservo per als amics, la família i l'institut.

- Per Sant Jordi de l'any 2003 vas compondre un hinne de l'Institut i pel 25è aniversari del nostre centre vas compondre i vas estrenar al Teatre Metropol, amb una orquestra formada per ex-alumnes, alumnes i professors, una cançó titulada Vols ballar amb mi?

Sí, el concert del Metropol va ser molt emotiu. Vam repetir la cançó un parell de vegades. També he compost peces per a tunes i per a actes puntuals.

- Com passes el teu temps lliure?

Viatjant, component, escoltant música, assistint a concerts i conferències.

- Vols afegir alguna cosa en aquesta entrevista?

Ha sigut una entrevista molt entranyable i simpàtica.

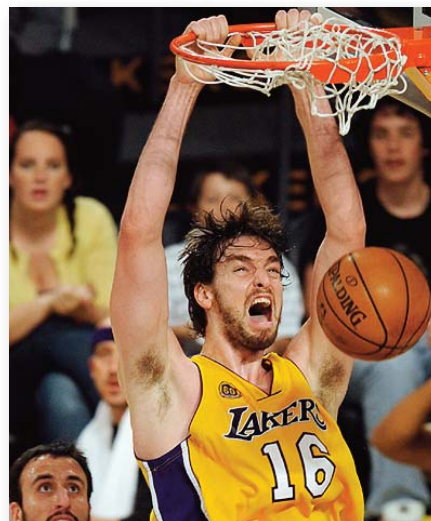
José Luis Borralló i José Javier Ortega

No tot és estudiar. Fora de l'Institut els alumnes fan **activitats** de tota mena.

AMB ELS ULLS A LA NBA

Ana Cotano i Marina Almazán són dues noies de 1r BAT que fora de l'Institut es dediquen a jugar a Basquet, igual que Samuel Aguilar. Marina Almazán va començar a jugar a l'ADT quan tenia 5 anys. Ana Cotano des de que tenia 7 anys i Samuel Aguilar només porta 1 any. Tots tres hi dediquen dues o tres hores setmanals, a banda dels partits, que fan els dissabtes i els diumenges.

Els tres estan a la categoria júnior. Les noies l'any passat van guanyar la lliga. I tots tres asseguren que practiquen aquest esport perquè fan molts amics, es relacionen amb molta gent i també per estar en forma física. I el més important: els agrada el bàsquet, un esport d'equip que requereix confiar en els companys, disciplina, constància i esforç, unes qualitats que de ben segur els serviran també en l'estudi i en la vida social i professional de demà.

VOLUNTARIAT A L'ESPLAI DE LA FLORESTA

Víctor Haro ja porta 5 anys a l'Institut de Campclar, ja es un veterà. És monitor d'esplai a La Floresta des de fa un any i diu que l'entreté força fer coses pràctiques amb els nois i noies amb què està, molts dels quals són immigrants; entre ells hi ha sud-americans i marroquins. Fan moltes excursions i activitats com tallers i jocs, i li agrada la feina que hi fa. El titular de l'esplai és un ex-alumne de l'IES. Campclar. Els nens i joves amb qui tracta tenen entre 5 i 16 anys d'edat.

MÚSICA I A LA PISTA

Nayara Aguilar Méndez, de 1r BAT, balla hi-hop i ha participat en competicions de ball, encara que, de moment, no ha tingut sort a l'hora de guanyar. El hip-hop es un ball que li agrada molt i hi dedica tres hores per setmana, un temps que, segons ella, és insuficient. Diu que li agradaria ser professora de ball i li faria il·lusió sortir a la TV ballant. Va començar a ballar als 4 anys i no pensa deixar-ho. És dur, però alhora divertit i molt gratificant. D'altra banda, Laura Fernández Alquézar també dedica 3 hores setmanals al ball. Va començar de ben petita i el seu ball preferit és amb música de Jazz. Diu que les hores que hi dedica són poques per aprendre aquest tipus de ball, al qual es dedica des de fa 6 anys. Afegeix que li agrada molt i l'entreté. Encara no ha participat en cap competició però li agradaria i espera fer-ho.

DIGUE'NS QUÈ FAS FORA DE L'INSTITUT I SURT A LA REVISTA

- Deixa el teu text a la bústia del vestíbul
- Envia un correu electrònic a: laveujove@hotmail.com

AULA VIRTUAL DE L'INSTITUT.

Ja tenim la nostra Aula Virtual creada en l'entorn Moodle. Aquest és l'estàndard pel que fa a les eines d'educació no presencial que utilitzen al món les universitats i les institucions educatives. Encara que està en

període de proves, ja hi ha material disponible d'algunes assignatures. El podeu visitar a:

www.xtec.cat/iescampclar/moodle

ELECCIONS AL CONSELL ESCOLAR

L'última setmana de novembre es van celebrar les eleccions al Consell Escolar. El CE està format per 21 persones: set professors, quatre mares o pares més un representant de l'AMPA, un representant del personal d'administració i serveis i un de l'Ajuntament, i el director, el cap d'estudis i el secretari de l'institut, aquest últim amb veu però sense vot.

Els representants del claustre de professors són: Montserrat Esporrín, Josep Lavilla, Manuel Mañé, Pere M. Pons, Cori Ramírez, Teresa Sorribes i Jordi Tifena. Els dels pares i mares d'alumnes, Carmen Benavente, Encarnación Gómez, Montserrat Llauredó i Mercedes Romero. El de l'AMPA, Loli Buendía. Els dels alumnes, Nereida Blanco, Eric Expósito, Antonio Gavilán i Azahara Huertas. El del PAS, Albert

Iglesias. I el de l'Ajuntament, Juan Carlos Vidal.

PROJECTE COMENIUS

El curs 1999/00 es va voler portar a la pràctica la primera experiència d'aquest tipus amb el Projecte Comenius (Programa Sòcrates) com a centre associat en el Projecte "Ser Jove a Europa", junt amb el centre francès College Corneille de Tours i amb el centre alemany Gesamtschule Uckendorf de la ciutat de Gelsenkirchen. El curs 2001/02 es va presentar un nou projecte per participar en un estudi sobre energies alternatives i el tractament de residus, conjuntament

amb l'Institut de París J.J. Rousseau i l'Institut de Lahr Kanfmänsche Schulen Lahr. El projecte es va desenvolupar durant el curs 2002/03 i el maig del 2004. El curs 2005/06 també es va aprovar un Projecte Comenius sobre l'atur juvenil a la Unió Europea amb la participació de centres d'Alemanya, França i Hongria, i es va fer una troada al centre amb els alumnes i professors d'aquests països que varen ser acollits als domicilis dels alumnes del centre. Enguany es posa en marxa un nou projecte que es desenvoluparà durant aquest i el pròxim curs, en aquesta ocasió amb instituts de Lahr (Alemanya) i Debrecen (Hongria), en què participen 11 alumnes de 1r BAT, sobre el canvi climàtic i el turisme, que suposa també, com altres anys, un intercanvi amb els alumnes d'aquells centres.

ESPORT A L'INSTITUT

Aquest any l'institut compta amb més equips que mai. Enguany fem aeròbic i ping-pong i participem en competicions de bàsquet i, sobretot, futbol. D'aquest esport tenim dos equips cadets, un juvenil masculí, entrenats per Sebastián Morales, amb l'ajuda de Julio Pérez i Sergio Espadas, i un equip juvenil femení (per segon any consecutiu), que entrena Cristóbal Teruel; tots ells participen en el campionat escolar organitzat pel Consell Esportiu del Tarragonès, de moment amb bons resultats: el juvenil ha guanyat els tres partits que ha jugat, i el cadet A, dos. Esperem que aquest sigui un bon any per a l'esport de l'institut.

VENDA DE CASTANYES

La tradicional venda de castanyes dels alumnes de 1r BAT per recollir diners per al viatge de fi de curs es va fer a la Plaça Verdaguer entre el dimecres 29 d'octubre i el diumenge 2 de novembre. Els estudiants es van dividir en quatre grups a la

plaça Verdaguer, en dos horaris: de les 16 h a les 22:30 h els dies de classe, i de les 9 del matí a les 22:30 els festius. L'ambient que hi havia a la parada era molt bo i es van recollir mil euros exactes

EL TREBALL DE RECERCA DE BATXILLERAT

Una oportunitat per accedir a tècniques d'investigació

Una de les característiques del batxillerat fet a Catalunya és l'existència del Treball de Recerca (TR), que suposa un 10% de la qualificació final del batxillerat.

Però què vol dir fer recerca? Fer recerca, investigar, vol dir fer-se preguntes, plantejar-nos un què, un per què, un com, sobre algun aspecte de la nostra realitat. Així doncs, es tracta que l'alumne faci una petita investigació sobre un tema del seu interès, orientat pel tutor i que al final, un cop presentada la redacció definitiva del treball, exposi oralment els trets principals de la seva recerca davant un tribunal format per professors.

A grans trets podem establir una sèrie d'etapes

1. - seleccionar el tema i la seva delimitació. Un tema que motivi i no massa general, massa ampli, ja que si no el treball pot ser inacabable i poc aprofundit.

2. - cercar informació i seleccionar la més adient. Dependrà del tipus de treball. En qualsevol cas significa que cal saber reflexionar sobre la informació més que no pas acumular-la. Cal distingir el que és important del que no ho és per al nostre treball.

3. - arribar a conclusions i argumentar-les. S'han de contrastar amb els objectius o previsions

del treball.

4.- redactar el treball en un document de forma ben estructurada.

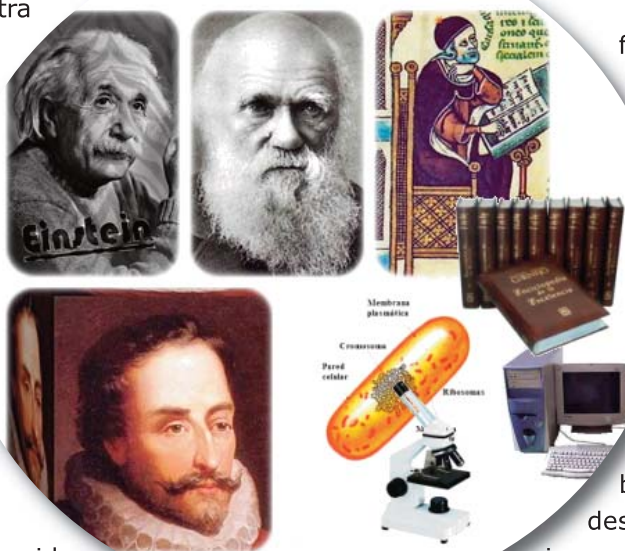
5.- exposar-lo oralment en públic, de manera resumida i ordenada, i fent referència tant al procés com als resultats de la recerca.

El TR demana un esforç no només per la dificultat de decidir el treball sinó també pels dubtes que apareixen en el seu transcurs i la necessitat d'una dedicació constant per tirar-lo endavant. La tasca planteja als estudiants la necessitat d'adquirir nous mètodes de treball, d'investigació, que desconeixen, força menys immediats que els que segueixen normalment a l'aula, i més autònoms, de manera que incideix en la seva maduració psicològica i intel·lectual i els prepara per a noves situacions futures.

A partir de la meua experiència docent al cap dels anys de dirigir-ne i avaluar-ne, vull fer una reflexió personal sobre el TR. Vaig començar a tutoritzar-ne ja el primer any que es va implantar amb la LOGSE, amb molta il·lusió i una mica de mandra (per investigar cal passar hores fent treball de camp, en el nostre cas, d'investigació al laboratori).

Després d'uns quants cursos amb molta feina, analitzant els resultats em semblava que el treball només restava hores d'estudi i que de vegades era poc el que en treien els alumnes. Però han passat anys i després d'haver-ne vist i llegit molts més, he arribat a una altra conclusió:

Hi ha treballs més bons i d'altres no tant, però crec que veritablement els ajuda a desenvolupar l'esperit crític, a treballar amb diferents fonts d'informació, en definitiva a madurar i a formar-se com a persones

Treballs de recerca del curs 2008-2009

Batxillerat científic i tecnològic

Anglès	1
Biologia	3
Dibuix	1
Francès	1
Química	1
Religió	1
Tecnologia	10

Batxillerat Humanístic

Clàssiques	2
Filosofia	3
Història	3
Psicologia	5

Teresa Fortuny

Des del mes d'octubre hi ha entre nosaltres una professora nova que ve del nord, Valerie, i fa classes de Francès.

- D'on ets?

Sóc de Lille, una ciutat del Nord de França. En realitat, estudiava a Lille, però sóc d'un poblet molt petit, molt petit, anomenat Dompierre sur Helpe.

- Parla'ns una mica de tu.

Em dic Valerie Van Drumen. Sóc professora de francès i he vingut en qualitat de professora nadiua perquè els alumnes de Campclar tinguin un contacte més real amb la meua llengua i la meua cultura.

L'any passat, vaig fer el mateix, però treballant amb adults a l'Escola Oficial d'Idiomes de la ciutat. A França estudiava i treballava a la vegada per pagar-me la carrera. Vaig fer tot tipus de feines: caixa, animadora...). Segueixo estudiant aquí, aprenent català i castellà.

Aquí, sóc lectora de francès. No sóc ni estudiant ni treballadora sinó becària. Cobro una beca cada mes. Amb aquesta activitat espero tindre més experiència i aprendre molt dels meus alumnes perquè cadascun d'ells és un món i no saps per on "agafar-lo". En el fons, els alumnes són uns professors també, s'apren molt amb ells. Fora de l'institut, faig dansa del ventre i esport.

Aquí, sóc lectora de francès. No sóc ni estudiant ni treballadora sinó becària. Cobro una beca cada mes. Amb aquesta activitat espero tindre més experiència i aprendre molt dels meus alumnes perquè cadascun d'ells és un món i no saps per on "agafar-lo". En el fons, els alumnes són uns professors també, s'apren molt amb ells. Fora de l'institut, faig dansa del ventre i esport.

- Quant de temps estaràs amb nosaltres?

En principi estare aquí fins a finals de maig. Però espero poder quedar-me més. No vull tornar a França perquè m'agrada Espanya. Venir aquí va ser molt precipitat per problemes administratius més que una altra cosa.

- Com t'hi trobes, aquí?

Estic de maravella, tant als països com a l'institut. I com que ja porto un any a Tarragona, ja m'he acostumat als horaris d'aquí, encara que de vegades segueixo dinant a l'hora francesa.

- T'ho esperaves o t'has endut alguna sorpresa desagradable?

La veritat és que no. Potser tenia una mica de por

abans de començar a treballar a Campclar perquè era nou per a mi, i sobretot per la forma en què la gent parla dels instituts de barri. Ja sabeu com és la gent, no? Però sempre intento veure les coses de manera positiva, forma part de la meua personalitat.

- Tot és com t'ho esperaves, doncs?

Moltes coses són diferents, però per això m'interessen. Jo, a l'arribar a l'institut, no sabia on posava els peus, així que m'ho vaig imaginar de moltes formes diferents...

- Com és que vas venir a Tarragona?

M'hi va enviar el Ministeri d'Educació. No ho sabia, on aniria.

- Sabies que es parlava català, aquí?

Sí, ho sabia.

- Vols afegir alguna cosa?

Sí que m'agradaria fer-ho. Dir-vos que teniu molt de potencial i espero poder fer moltes coses amb vosaltres. Dir-vos que jo també aprenc amb vosaltres, que l'ensenyança és un vertader intercanvi i, encara que tinguem dificultats per comunicar-nos, poc a poc ens entendrem millor. Estic convençuda d'això.

D'on és la Valerie?

Escut de Dompierre sur Helpe, a la regió Nord-Pas-de-Calais. Al 1991 tenia 1 036 habitants.

Ajuntament de Dompierre sur Helpe

José Javier Ortega

ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES I EXTRAESCOLARS A DEBAT

Durant el curs passat el centre va desenvolupar més d'una vuitantena d'activitats complementàries i extraescolars: xerrades, visites a exposicions i museus, assistència a teatres, conferències i xerrades, viatges a l'estranger, intercanvis escolars, concerts, jornades esportives i culturals, tallers i programes especials com el d'estudi dirigit. És obvi que activitats com aquestes suposen un enriquiment per als estudiants del centre, però al mateix temps distorsionen la normal activitat de l'institut. I no tothom ho veu de la mateixa manera. Cal posar limits?

PROS

Crec que les activitats i sortides extraescolars són necessàries. Aquestes activitats ajuden a assolir els coneixements adquirits al llarg del curs. Poden crear o despertar alguna inquietud cultural i mostrar als alumnes altres realitats. La visita a un museu egipci els pot ensenyar aquest món des d'un altre punt de vista i d'una manera més completa que les imatges d'un llibre de text. De vegades, aquestes activitats ajuden a cohesionar un grup o un curs determinat. Els alumnes s'interrelacionen i poden realitzar algunes activitats que al centre no poden fer ni practicar, per exemple patinar sobre gel, cinema en 3D, etc.

Poder participar en alguna d'aquestes activitats pot ser utilitzat com una eina pel tutor d'aquest grup. És un incentiu per poder millorar el comportament i el rendiment d'una part de l'alumnat, que en la majoria dels casos s'i-lusiona amb aquest tipus d'activitat.

I no tan sols això, sinó el fet de poder realitzar altres activitats dins del centre com ara celebrar carnestoltes, Sant Jordi, etc... i col.laborar de manera activa en la seva preparació pot fomentar la seva responsabilitat i veure aquestes celebracions com un producte del seu treball i esforç, que implica la participació de la major part de l'alumnat.

Per tant, crec que és convenient realitzar més activitats extraescolars, repartides en tots els cicles de manera equitativa, sempre tenint en compte el bon funcionament del centre, que al cap i a la fi és la finalitat de tots els que hi treballem.

Cinta Panisello

I

CONTRES

Fer algunes sortides culturals amb alumnes és útil: moltes vegades visiten llocs que no veurien mai o que no coneixerien fins al cap de molts anys. També és veritat que gràcies a les explicacions dels professors capten aspectes que se'ls escaparien anant sols: museus, teatres, exposicions, fàbriques, etc poden ser altament instructius. El problema sorgeix quan les visites o viatges es multipliquen desmesuradament.

A tots els que tenim inquietuds culturals ens agrada anar a molts llocs, però les obligacions diàries ens impedeixen ésser a tot arreu. Hem de triar. Aquesta opció de triar, lligada a la nostra preuada llibertat, no és sempre fàcil. Això també passa amb les activitats escolars. Hem de considerar les contrapartides que tenen les sortides:

- Per una hora d'activitat extraescolar, se'n perden al menys tres, contant els desplaçaments.
- Els curricula són densos, difícilment acabem el temari tot i que a alguns nivells és imprescindible fer-ho
- Els alumnes han d'anar degudament acompanyats, cosa que suposa al centre la falta de bona part del professorat. Això fa que no només perdin classe els alumnes visitants, sinó també molts dels que s'han quedat a l'Institut. Alguns més d'una hora.
- Els professors de guàrdia sovint estan desbordats, ja que a la falta de professorat s'afegeixen els alumnes que per motius conductuals no han anat a l'excursió.

Crec, per tant, que a principi de curs s'hauria de fer una reunió amb tots els professors que proposen sortides per, entre tots, valorar-les i "esporgar-les". És a dir, sortides sí, però amb mesura.

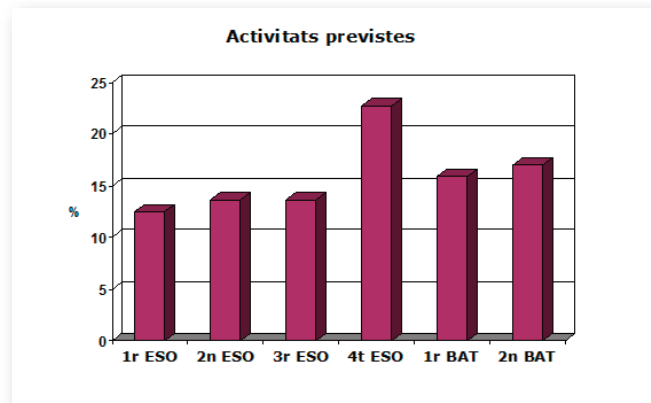
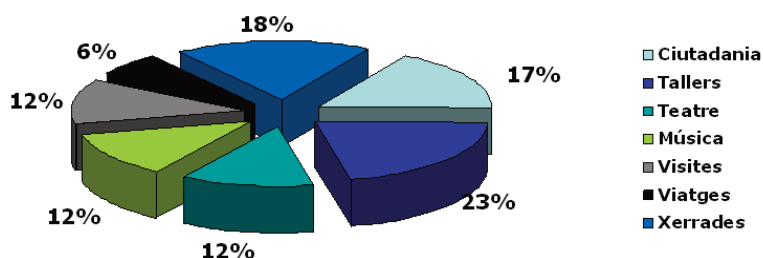
Mercè Pagès

ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES I EXTRAESCOLARS. CURS 2008-2009

Mentre continua del debat sobre si se'n fan massa o massa poques, els diferents Departaments i Seminaris del centre van presentar durant el mes d'octubre la planificació de les activitats complementàries i extraescolars de l'institut per al present curs, que van ser aprovades pel Consell Escolar. A les programades i aprovades, encara caldrà afegir totes aquelles que van sorgint al llarg del curs i que si hem de fer cas del que ha passat els darrers anys, possiblement suposaran un increment del 20% aproximadament respecte a les aprovades inicialment. Enguany, hi ha programades un total de **71 activitats**, és a dir: unes 8 activitats per mes, repartides entre els diferents cursos i grups, i organitzades pels diferents Departaments i

i xerrades d'índole diversa, i amb un 17% el que hem anomenat *ciutadania* i inclou les relatives a

Tipus d'activitats

Seminaris didàctics, i Coordinacions. A remarcar que, com es pot veure en el gràfic, el repartiment resulta bastant homogeni, amb un increment relatiu en funció de l'edat. Destaca, sobretot, el nombre d'activitats de 4t d'ESO, clarament per damunt de la mitjana, que sembla explicat pel seu caràcter de final d'etapa. En qualsevol cas, tots els cursos tenen programades activitats, inclosa l'Aula d'Acollida i l'Aula Oberta.

Quant al tipus d'activitat, n'hi ha de tota mena i en el gràfic hem mirat d'agrupar-les en 7 blocs:

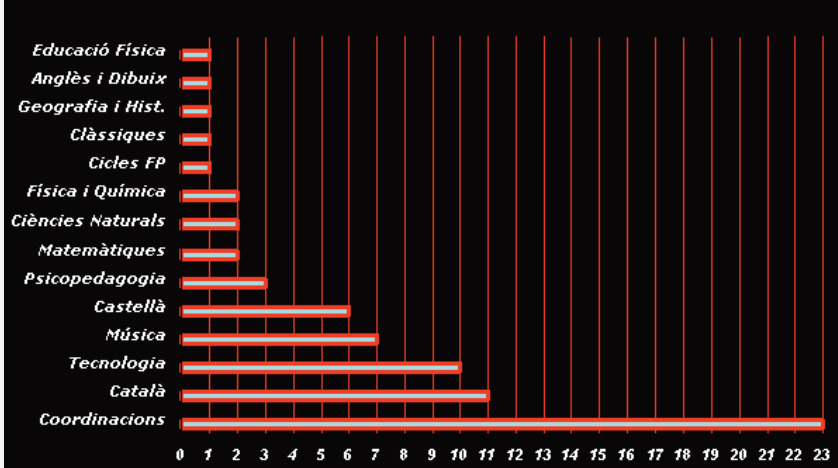
El més important, amb un 23% del total, són els tallers; segueixen en ordre d'importància, amb un 18% les conferències

adolescència, salut, serveis i actituds socials; amb un 12% les relacionades amb la música, les visites a exposicions i museus, i l'assistència a representacions teatrals, a la ciutat o a Barcelona. El 6% restant són els viatges i inclou l'esquidada, el viatge de 1r BAT i la sortida a Anglaterra que fan també es alumnes de Batxillerat, així com les que es deriven del programa Comenius.

Cal destacar també la participació de gairebé la totalitat de Departaments i Seminaris didàctics en l'organització d'aquesta mena d'activitats. Com és lògic, la major part són organitzades per les diferents coordinacions del centre.

Per últim, cal tenir en compte que hi ha activitats que impliquen diversos cursos/grups, i que n'hi ha organitzades conjuntament per diferents Departaments i Seminaris..

PREVISTES PER DEPARTAMENTS I SEMINARIS

José Luis Borrallo

Paco Enlaluna

Paco Ortega Márquez.
Cantautor.

Després del seu pas per l'institut va estudiar Filologia Hispànica, dret i teatre, a més dels estudis de piano, guitarra i cant. I es va dedicar a la música amb el nom artístic de Paco Hilaluna, que aviat va convertir-se en Paco Enlaluna. Ha residit algun temps a Madrid i a París, on cantava al Cesar Café, abans de tornar novament a Tarragona. Segons pròpia confessió, el seu estil musical s'allunya dels ritmes més comercials i es mou entre la rumba mediterrània i els ritmes llatins, "amb un lleuger rumor africà", herència de la seva etapa parisenca.

Paco Enlaluna ha fet també de guionista y actor en la productora *Cómicos de Guardia*, en un programa semanal en diferentes televisiones autonómicas (Programa "Noche Sensacional"). Ha sigut guionista de l'espectacle de teatre-circ *Pequenho*, (companyia Passabarret), director

musical i intèrpret en *Les mil músiques*, espectacle presentat pel desaparegut Joaquín Luqui (gira espanyola i emissió a TV2). Va ser guionista i actor protagonista en el curtmetratge *Gent corrent* i músic i actor en *Tres acords*. En el terreny de la creació literària ha rebut un premi de conte curt (*Buscant sendes*, any 96), finalista de "La novel·la del 2000" (Diari El Mundo) i un segon premi en el concurs de contes "Conta'm la teva diversitat" (EMSI, Madrid 2003). En la música va rebre un primer premi en el Festival de Cantautors de Horta Guinardó de l'any 2004 i un premi a la millor lletra en el Festival de Cantautors de Viladecans del mateix any.

EL NOM

Alguna cosa hi té a veure algun professor que en veure'l distret sovint li deia que sempre estava a la lluna. Així que va decidir que a la lluna s'hi estava la mar de bé i era allà on volia ser, al territori de les emocions i de la creativitat.

PACO ENLALUNA SOBRE RODES

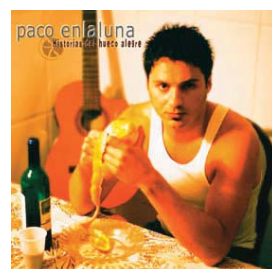
A lloms de la furgoneta i amb tot el que necessita per actuar al remolc, Paco Enlaluna se sent com el còmic ambulants que anaven de poble en poble oferint el seu espectacle i es veu com un resistent després de dotze anys de professió. Escenari, llums, instruments i electrònica audiovisual, tot sempre a punt per anar on se'l demani i oferir els seus ritmes

DISCOGRAFIA

1996. *Algun asunto entre labios*

2003. *Historias del hueco alegre*

2007. *El país sin maravillas*

Sentiu-lo
You Tube goear

PER SABER-NE MÉS: www.pacoenlaluna.net // www.tinet.cat/~enlaluna

José Javier Ortega